

Zagreb, 29. listopada 2021.

**TRGOVAČKI SUD U  
Z A D R U  
Dr. Franje Tuđmana 35  
23000 ZADAR**

**Na posl. broj: St-171/2020**

Dužnik: ZLATNO SUNCE d.o.o., Vodice, Prve primorske čete 44a  
OIB 70987195774

## **ODGOVOR NA PRIJEDLOG ZA DOPUŠTENJE REVIZIJE**

dužnika

elektronički

Dužnik u predmetu pod gornjim brojem podnosi odgovor na prijedlog za dopuštenje revizije (dalje u tekstu: Prijedlog), podnesen od strane vjerovnika LINIR d.o.o. (dalje u tekstu: Vjerovnik) te ističe kako slijedi.

**I. Dužnik ističe kako je Prijedlog Vjerovnika nedopušten te je isti potrebno odbaciti.**

Naime, Vjerovnik u svom Prijedlogu, u potpunosti protivno jasnoj odredbi čl. 385. st. 5. Zakona o parničnom postupku (dalje u tekstu: ZPP) iznosi materijalnopravno pitanje te se poziva na pogrešnu primjenu materijalnog prava na koju se, tijekom prvostupanjskog postupka, kao niti u žalbi, nije uopće pozivao pa je već samim time ovaj prijedlog nedopušten.

Vjerovnik u svom prijedlogu navodi sljedeće pitanje, cit.: *"Jesu li prvostupanjski sud i drugostupanjski sud pogrešno primijenili materijalno pravo u konkretnom Stečajni zakon, kada su vjerovniku BYTY PRO VAS s.r.o. priznali tražbinu koja se odnosi na zajma kojim se nadomješta kapital u iznosu od 4.079.666,25 kn kao tražbinu višeg isplatnog reda i dali mu jednako pravo glasa u navedenom iznosu da glasuje o izmijenjenom planu financijskog restrukturiranja dužnika ZLATNO SUNCE d.o.o., a sve s obzirom na odredbe Stečajnog zakona koji su citirane u ovom prijedlogu za dopuštenje revizije."*

U tom smislu, Vjerovnik u obrazloženju Prijedloga tvrdi da je došlo do pogrešne primjene materijalnog prava i to konkretno odredbe čl. 139. st. 1. toč. 5. Stečajnog zakona jer, cit.: *"...prema stavu vjerovnika LINIR d.o.o. tražbina društva BYTY PRO VAS s.r.o. u iznosu od 4.079.666,25 kn ima se smatrati tražbinom nižeg isplatnog reda, budući udovoljava odredbi čl. 139. st. 1. toč. 5. Stečajnog zakona, a zbog čega onda ovaj vjerovnik ne bi smio odnosno sud mu nije smio dopustiti pravo glasa..."*.

Međutim, Dužnik ističe kako Vjerovnik tijekom prvostupanjskog i drugostupanjskog postupka nigdje nije niti jednom jedinom riječju spomenuo povredu materijalnog prava (odredbe čl. 139. st. 1. toč. 5. SZ-a) na koju se sada poziva, pa je stoga evidentno kako je ovaj prijedlog u cijelosti nedopušten.

Naime, tijekom prvostupanjskom postupka (u tom smislu posebno vidjeti podnesak od dana 26.04.2021. godine) te drugostupanjskog postupka (vidjeti žalbu protiv rješenja o potvrdi predstečajnog sporazuma) Vjerovnik se pozivao jedino i isključivo na pogrešnu primjenu materijalnog prava i to konkretno čl. 61. st. 1. toč. 1. SZ-a pa tako u žalbi navodi, cit.: *"...to u smislu odredbe članka 61. stavak 1. točka 1. SZ-a nije moguće potvrditi predstečajni sporazum budući se prava vjerovnika umanjuju ispod razine za koju bi bilo razumno da bi mogli ostvariti u slučaju neprovedbe restrukturiranja poslovanja dužnika."*

**II.** Također, Vjerovnik u svom Prijedlogu iznosi nove činjenice koje nije iznosio ranije tijekom postupka. Čak štoviše, on ne da iznosi nove, već iznosi potpuno kontradiktorne i dijametralno suprotne činjenice onima koje je iznosio tijekom prvostupanjskog i drugostupanjskog postupka, kao i dokazima koje je tada dostavljao.

Naime, Vjerovnik sada tvrdi da, cit.: *"Dužnik ZLATNO SUNCE d.o.o. ima minimalni temeljni kapital...a njegova jedina imovina jeste u naravi zemljište i građevina koju je u pretežitom dijelu izgradilo upravo društvo dužnika LINIR d.o.o. ...društvo dužnika u naravi nema kapitala, odnosno taj kapital je minimalan..."*.

S druge strane, vjerovnik je u žalbi tvrdio, cit.: *"U konkretnom slučaju imovinu dužnika čine nekretnine označene kao ž.k. čest. 4744/1 i 4744/2 obje upisane u K.O. Jesenice, a na kojim se nalazi stambeni objekt u izgradnji, a tržišna vrijednost iste nekretnine iznosi 426.954,00 EUR-a, odnosno, 3.227.775,03 kn..."*, dok je tijekom prvostupanjskog postupka vjerovnik čak dao i o svom trošku izraditi i procjenu vrijednosti imovine (nekretnine) društva dužnika pa tako u podnesku od dana 26.04.2021. godine navodi, cit.: *"Tržišna vrijednost predmetne nekretnine iznosi 426.954,00 EUR-a, odnosno, 3.227.775,03 kn, a kako to proizlazi iz procjemenog elaborata stalnog sudskog vještaka za graditeljstvo i procjenu nekretnina Ivana Mijanovića od 2. veljače 2021.g. Stoga s obzirom da bi iz prodaje imovine dužnika bilo moguće namirit 72% iznosa utvrđenih tražbina, a planom restrukturiranja je predviđeno tek namirenje 30% iznosa utvrđenih tražbina i to u roku od 7 godina, to u smislu odredbe članka 61., stavak 1., točka 1. temeljem predmetnog plana neće biti moguće potvrditi predstečajni sporazum..."*.

**III.** Iako je irelevantno jer se radi o pozivanju Vjerovnika na povrede materijalnog prava na koje se do pravomoćnog okončanja postupka nije uopće pozivao, Dužnik ističe kako su

svi navodi koje Vjerovnik iznosi u Prijedlogu u potpunosti neosnovani jer se u konkretnom slučaju ne radi o zajmu kojim se nadomješta kapital nekog člana društva.

Naime, da bi se radilo o zajmu kojim se nadomješta kapital nekog člana društva treba se u smislu odredbe čl. 408. Zakona o trgovačkim društvima (dalje u tekstu: ZTD) raditi o zajmu koji se daje društvu kada je ono u krizi, dakle, u gospodarskim problemima.

U konkretnom slučaju društvo Dužnika jest projektno društvo koje se predmetnim zajmom financiralo da bi ostvarilo poslovni plan i u tom smislu da bi moglo početi ostvarivati dobit, a što u konačnici i jest smisao osnivanja i funkcioniranja društva s ograničenom odgovornošću. Dakle, društvo nije bilo u nikakvoj krizi, već se naprosto radi o projektnom društvu koje se na taj način putem zajma financira da bi kroz nekoliko godina moglo ostvariti svoju svrhu, a to je ostvarivanje dobiti. Jedina djelatnost Dužnika jest upravo investicija u zemljište i gradnja luksuzne kuće za odmor s bazenom radi ostvarivanja prihoda od pružanja usluga smještaja u turizmu. U tom smislu, nisu uopće zadovoljeni uvjeti iz čl. 408. ZTD-a.

O tome se na indirektan način očitovao i Visoki trgovački sud RH u svom rješenju od dana 14.07.2021. godine (kojim je odbijena žalba Vjerovnika) pa se tako navodi, cit.: *"Žalitelj navod da može svoja prava kvalitetnije ostvariti u slučaju neprovođenja restrukturiranja poslovanja dužnika, ne čini vjerojatnim da se Izmijenjenim planom restrukturiranja društva umanjuju prava vjerovnika ispod razine koju bi razumno vjerovnik očekivao ostvariti u slučaju neprovedbe restrukturiranja poslovanja dužnika. Pogotovo stoga jer se u konkretnom slučaju radi o nekretninama čiju je izgradnju potrebno dovršiti nastavkom djelatnosti dužnika radi postizanja veće cijene, imajući u vidu djelatnost dužnika, a ne prodati u nedovršenom stanju objekat i svakako postići manju cijenu prodajom u stečajnom postupku."*

Vjerovnik je u Prijedlogu bio dužan jasno i određeno iznijeti razloge zbog kojih smatra da je njegovo pitanje važno u smislu odredbe čl. 385.a st. 1. ZPP-a, a što nije učinio, kao što nije niti naveo podnosi li Prijedlog radi eventualne različite prakse viših sudova pa je i u tom smislu prijedlog nedopušten.

**IV.** Slijedom svega prethodno iznesenog, Dužnik predlaže da Vrhovni sud odbaci Prijedlog Vjerovnika kao nedopušten.

**ZLATNO SUNCE d.o.o.,**  
po punomoćniku